

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 510
van **WILLY SEGERS**
datum: 26 februari 2015

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Tijdelijke huisvesting voor buitenlandse arbeidskrachten - Knelpunten

In de commissie Wonen van 29 januari 2015 bespraken we de tijdelijke huisvesting voor buitenlandse arbeidskrachten.

De minister zei daarover onder meer het volgende:

"Een geformaliseerde uitwisseling van gegevens tussen alle belanghebbenden - bijvoorbeeld inspecties en overheden - staat op het programma. Er wordt aan gewerkt. Gisterenvoormiddag heb ik een onderhoud gehad met staatssecretaris Tommelein, die onder andere bevoegd is voor de privacy en de sociale Fraude. We willen vermijden dat mensen in schrijnende sociale toestanden terecht komen. We hebben besproken wat er eventueel zou kunnen gebeuren, welke aanpassingen er nodig zijn aan de Wooncode om dat te kunnen garanderen. Ook het contact met de Vlaamse Inspectie Werk en Sociale Economie is belangrijk. We moeten immers ook binnen onze bevoegdheden kijken. Ik wil u nog ter informatie meegeven dat de Sociale Inspectie vandaag zeven federale inspecties en één Vlaamse omvat. Het is dus een echt kluwen."

(...)

"Wij hebben momenteel dus totaal geen zicht op de grootte van de populatie: bij de niet-EU-burgers wordt bij hun inschrijving geen reden vermeld, en EU-burgers mogen hier maximaal drie maanden verblijven zonder een arbeidskaart of wat dan ook aan te vragen. We moeten in overleg met collega Tommelein en andere federale collega's eens kijken hoe we dat toch kunnen doen, want ik vind het wel belangrijk om dat in kaart te kunnen brengen."

(...)

"U kaart terecht de problematiek van de huisvesting aan. Er zijn al heel veel burgemeesters, niet toevallig uit de provincie Limburg, met soortgelijke problematieken naar mij gekomen. Daar zitten echt wel lacunes in de wetgeving."

(...)

"Mijnheer de Kort, uw suggestie om eventueel via de VVSG een leidraad te maken voor de gemeenten en de werkgevers, vind ik goed. Ik denk dat je dat zelfs kunt uitbreiden naar de suggestie die de heer Vandenbroucke heeft gedaan om ook de arbeidskrachten in kwestie te informeren. Ik denk dat we dat eigenlijk samen kunnen doen, dat zou goed zijn."

1. Welke aanpassingen zijn er nodig aan de Wooncode om schrijnende toestanden te voorkomen? Denkt de minister aan andere kwaliteitseisen voor buitenlandse arbeidskrachten die niet binnen de seizoensarbeid vallen?

2. Wanneer wordt er opnieuw samengezeten met de federale collega's omtrent een geformaliseerde uitwisseling van gegevens tussen alle belanghebbenden?
3. Wanneer is de minister van plan overleg te plegen met haar federale collega's omtrent de vermelding van reden van inschrijving? Hoe wil de minister deze vermelding concreet aanmoedigen?
4. Wordt er binnenkort overlegd met de Vlaamse Inspectie Werk en Sociale Economie rond dit thema?
5. Is de minister van plan het kluwen aan inspecties aan te kaarten bij haar betrokken collega's in de federale regering?
6. Over welke lacunes in de wetgeving heeft de minister het concreet?
7. Hoe ziet de minister bovenvermelde leidraad concreet? Wanneer zal zij hierover overleg plegen met de VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten)?

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 510 van 26 februari 2015

van **WILLY SEGERS**

1. Uit nader onderzoek door mijn administratie is gebleken dat er geen aanpassingen vereist zijn om de slechte huisvesting van buitenlandse arbeidskrachten te kunnen aanpakken. De Vlaamse Wooncode vaardigt minimale kwaliteitsvereisten uit die van toepassing zijn op alle vormen van huisvesting (behoudens enkele uitzonderingen zoals erkende rusthuizen, gesloten opvangcentra, gevangenissen,...), dus ook voor de huisvesting van buitenlandse arbeidskrachten.

De kwaliteitsnormen worden bewaakt via een administratieve procedure, toegepast door het agentschap Wonen-Vlaanderen en de gemeenten, en via een strafrechtelijke procedure, toegepast door de Vlaamse Wooninspectie van het agentschap Inspectie RWO. Tussen beide agentschappen zijn afspraken gemaakt voor de verdeling zodat enkel de meest ernstige vormen van krotverhuur door de strafrechtelijke procedure worden opgenomen.

Ik ben geen voorstander van afzonderlijke kwaliteitsvereisten voor buitenlandse arbeidskrachten, omdat dit mogelijks een schending inhoudt van het gelijkheidsbeginsel en omdat deze moeilijk te handhaven zijn.

Uit de onduidelijkheden die bestaan over de toepassing van de minimale kwaliteitsvereisten op huisvesting van buitenlandse arbeidskrachten leid ik wel af dat er nood is aan voldoende informatie. De reeds vermelde leidraad is daarvoor een goede stap. Deze leidraad kan een aanvulling vormen op de reeds bestaande handleiding voor de gemeenten.

- 2-7. De wooninspectie kan onder andere de kwaliteit controleren van verhuurde, te huur gestelde en ter beschikking gestelde woningen, zowel wanneer de bewoners buitenlandse arbeidskrachten zijn als wanneer de bewoners dat niet zijn.

De vermoedelijke gevallen van krotverhuur worden op verschillende manieren kenbaar gemaakt bij de wooninspectie: via gemeenten, via politiediensten, via het parket, via de onderzoeksrechter, via andere inspectiediensten,...

Omdat de gemeente als regisseur van het lokaal woonbeleid het best op de hoogte is van de lokale problematieken, zijn zij een bevoorrechte partner voor de wooninspectie. De Vlaamse Wooninspectie hecht dan ook veel belang aan de uitbouw van haar netwerk. Zo worden onder andere infosessies georganiseerd voor politie, gemeentelijke diensten,...

U verwijst naar het kluwen van inspectiediensten. Ik wil er op wijzen dat elke inspectiedienst over gespecialiseerde inspecteurs beschikt in hun domein en elk inspecties verrichten met een eigen finaliteit. Zo toetst de sociale inspectie de naleving van de sociale wetgeving af zonder zich te buigen over eventuele huisvesting. Er is momenteel inderdaad geen systematische informatiedoorstroming tussen inspectiediensten. In bepaalde gevallen is een optimale informatiedoorstroming ook onmogelijk om het geheim van het strafrechtelijk onderzoek te bewaren.

Mijn administratie zal wel contact nemen met de verschillende inspectiediensten om mekaars werking en doelstellingen terug onder de aandacht te brengen.